

א ממי פ"א מהלכות
שופר הלכה ב כמנע עשין
מנ: **י** ב ממי פ"א מהלכות
תענית הלכה ד:
יא ג ממי פ"א מהלכות
שופר הלכה א וי"ו
מהלכות שמיטין הלכה (ה)
ו' י"א ופ"ב מהלכות תפלה
הלכות ח:
יד ד ממי פ"א מהלכות
שופר הלכה א כמנ
עשין מנע שופר א"ה פ"ר
תקופה טפ"ח א:

מוסף תוספות

א. שהוא זה הבר ריב"א.
ב. דרש"ש המהלכות
ברוך גדול באמצע
כדאיחא כפ' אמר להם
המטותה (דף ל"ד) מ' ה"ג.
ג. וביובלות בשל יעל'ם
משום דהי' סימן לחירות.
ד. כמנעא רבנן
בירושלמי תקנו את המצוה
למצוה ושאינו מצוה
למצוה ושאינו מצוה
פירוש ר"ה מצוה שהוא
בכל שנה וכן שופר של
איל מצוה. מח"ס T. ור"ן
דרש ר"ה בכפופים של
יובל גמי בכפופים. פ"ר.
ה"ר.

רבנו חננאל

פ"ר קבען פלוני, גולני
פלוני, כרכובי הוקבע
אדם אלהים וגו'.
פ"ר סירוגין, פסקין
פסקין. חלולות. פירוש
סירוגין. פ"ר מהפך
במורה, מהלכות בשערי.
פ"ר טטטיתחא, מכבר.
פ"ר סמכברין בו את היות.
פ"ר יחבר שישאן. [מתני']
שופר של ר"ה של יעל'ם.
א"ר לוי מצוה של ראש
השנה ושל יום הכיפורים.
הוא היובל בכפופים, ושל
ימות השנה כמנע תענית
בכפופים. ור' לוי בראש
השנה כלבד הוא אומר
כ"ר יהודה, דתנן ר' יהודה
אומר בראש שנה תוקעין
בשל זכרים וביובלות בשל
זכרים. וקיימא לן כ"ר לוי
בראש שנה ויום הכיפורים.
כמנע פלוגי תנא קמא
ור' יהודה, ר' יהודה
סבר בראש השנה כמנע
דכ"ר איניש טפי ערוך,
וביום הכיפורים כמנע
דפשיט איניש דעתיה כמנע
מעלי. ותנא קמא סבר
אדרבה איפכא מסתברא.

חלולות ונתפא מינה לוז צפ"ק דיומא (דף י"ט). לאמרין
אין מחלינין אותו דברים המצויים לדי טומאה
בגון חלולות: **ש"ל יע"ל שש"ב**. פירש בקונטרס מיה שכן שמה א'
וקרין אותה אשטנצ"ו ובערוך פ"י היא כשה נקבה וקרן הכשנה

קבען פלניא לא הוה ידע מאי קאמר ליה
אהא שאיל בי מדרשא (אמר) ליה גולן אמר
לך דכתבי ויקבע אדם אלהים וגו' א"ל
רבא מברניש לרב אשי אי הואי התם הוה
אמינא ליה הכי קבעך במאי קבעך ואמאי
קבעך וממילא הוה ידעינא ואיהו סבר
מילתא דאיסורא קאמר ליה לא הוה ידעי
רבנן מאי סירוגין שמעוה לאמתא דבי
רבי דהותגהו רבנן דהוה עיילי פסקי דפסי
אמרה להו עד מתי אתם נכנסין סירוגין סירוגין
לא הוה ידעי רבנן מאי חלולות יומא חד
שמעוה לאמתא דבי רבי דהוה להווא
גברא דקא מברר פרפחיניה אמרה ליה עד
מתי אתה מפור חלולות לא הוה ידעי
רבנן מאי סלסלה תרוממן יומא חד
שמעוה לאמתא דבי רבי דהוה אמרה
להווא גברא דהוה קא מהפך בשעריה
אמרה ליה עד מתי אתה מסלסל בשערך
לא הוה ידעי רבנן מאי וטאמאתיה כממאמא
השמד יומא חד שמעוה לאמתא דבי רבי
דהוה אמרה לחבירתה שקול' טאמיתא
וטאמ' ביתא לא הוה ידעי רבנן מאי יהשך
על ה' יהבך והוא יכלכלך אמר רבה בר
בר חנה יומא חד הוה אולינא בהדי ההוא
בייעא הוה דרינא טונא ואמר לי שקול
יהבך ושדי אנגמלאי: **מתנ"ג** שופר של
ראש השנה של יעל פשוט ופיו מצופה זהב
"ושתי חצוצרות מן הצרדין שופר מאריך
והצוצרות מקצרות שמצות היום בשופר
ובתעניות בשל זכרים כפופין ופיהן מצופה
כסף ושתי חצוצרות באמצע שופר מקצר
והצוצרות מאריכות שמצות היום בהצוצרות
ש"ש הוובל לר"ה לתקיעה ולברכות רבי
יהודה אומר בר"ה תוקעין בשל זכרים
וביובלות בשל יעל'ם: **ג"מ** לוי ימצוה
של ר"ה ושל יוה"כ בכפופין ושל כל היצה
בפשוטין והתנן שופר של ר"ה של יעל
פשוט הוא דאמר כי האי תנא דתניא רבי
יהודה אומר בר"ה היו תוקעין בשל זכרים
כפופין וביובלות בשל יעל'ם ולויא הלכתא
הוה אמינא אפילו של יובל גמי בר' יהודה
סבירא ליה קא משמע לן במאי קמייפלגי
מר סבר בר"ה כמה דכ"ר איניש דעתיה
טפי מעלי וביום הכיפורים כמה דפשיט איניש
דעתיה טפי מעלי ומר סבר בראש השנה
טפי מעלי (ב) ובתעניות כמה דכ"ר איניש
דעתיה טפי מעלי: **ופי**

קבען פלניא. גולני פלוני: כמה קבעו. המעשר והתרומה אסם
קוצעים אותי: מאי סירוגין. שנינו במגילה (דף ט). קראה סירוגין
(סירוגין): פסקי. לפרקיס שאין נכנסין יחד: מאי חלולות.
שנינו צפ"ק דיומא (דף י"ט).

והחלולות: פרפחיני. יבק שקורין
עורקל'י: פלסלה. חפס והפך
במטמונים של מורה: ווה דרינא
טונא. נושא משוי: מתנ"ג שופר
של ראש השנה של יעל פשוט. מפרש
טעמא בגמרא דמדי דתפלה זעני
פשיטות: יעל טיי"ן צ"ק: ופי
מופס וזכר בשל מקדש קאמר:
שופר מאריך. לאחר שחלוצרות
פוסקין תקיעתן לשמע קול השופר:
ובתעניות. לאמרין צמ' מענית
(דף טו): תקעו הכהנים תקעו: בשל
זכרים. איליס סתמנן כפופין: ושתי
חלולות באמצע שני שופרות לכן
אחד מכלן ואחד מכלן והן באמצע:
שמוס היום בחלוצרות. דלכנפיש
זעלמא נינהו וכל כנפיש בחלוצרות
דכתיב (במדבר ט) והיו לך מקראת
העדה: שוה היוכל לראש השנה
לתקיעה. בפשוטין וזקף על גז
דמקיעמו ציוכל לא לתפלה ולא
לזכרון אלף לטינן שלום למינר
והשמטת מכירת שדות אפילו הכי
כד"ר זעני למענדי' דגמרינן לה
לגזירה שוה שניעי שניעי צפ' בתרא
(דף לז): ולגזירות. דזעני למינר
תשע ברכות ציוס הכפופים של
יובל: ר' יהודה אומר כו'. טעמא
מפרש גמ' וביובלות בשל יעל'ם.
וגזירה שוה לא גמיר: **ג"מ** ושל כל
השנה. של מעניות: קמ"ג. צ"ה
אית ליה כד"ר יהודה אלף ציוכל לית
ליה משום גזירה שוה: **כמאי**
קמייפלגי. תנא קמא ויהוה יתק
כמה דכ"ר איניש. בתפלתו פניו
כפופין לארץ טפי עדיף משום והו
השנה דלתפלה ולהוכיר עקידת יתק
זא זעיןן כפופין ויובלות שהן לקרא
דכור זעיןן פשוטין וגזירה שוה לית
ליה: כמה דפשיט טפי עדיף. משום
נשא לזכרון אל כפיס (אכה ג) הלכך
צראש השנה בפשוטין דלתפלה הוא
ודיוה"כ נמי (ט) משום דשוייה בגזירה
שוה וזענית דלכנפיש לא חיכפת
לן ועצדינן כפופין להכירא. ולר' לוי
אית ליה כ"ר יהודה דלתפלה זעיןן
כפופים וציוס הכפופים קבירא ליה
דשוה היוכל לראש השנה ככנען
הלכך מרוייהו זעיןן כפופים:
ופי

6 ז"ל אמר, ט [מפרש"
ד"ה כמה קבען המשל
נמי נראה דהי' נכנסו
בגמ' דמתיי' גס כפסל
דקר קרא וזמרתם כמה
קבעין המעשר והתרומה,
ט מגילה י"ט ד' [מגילה
י"ט. מ"ד ג', ט' [תקנן טט.
ל. [מפרשין ג', ט' ס"ה
ויזוה"כ, ט' ע"י כנפיות
והתקופים לציוכל דברי
רש"י,

תורה אור השלם

1. יתקבע אדם אלהים
כי אתם קבעים אתי
ואמרתם פהו קבעו
המעשר והתרומה:
מלאכי ג ח
2. הלסלה ותרוממן
הכפרין כי התקיעה:
פסלי ד ח
3. ושמויה למורש ספר
ואגמי מים וטאמתיח
במטאטא השמד נאם י'
צבאות: ישפיהו די כב
4. השלך על י' ויהוה יתק
והוא יכלכלך לא יתן
לעולם מוט לצדיק:
תהליט נה כב

הגהות הב"ח

(א) גמ' דפשיט איליס
דעמיה טפי מעלי וביום
הכפופים גמי דגמיר
גזירה שוה ובמעניות
כמה דכ"ר: (ט) ש"י ד"ה
כמה דפשיט כו' והיוה"כ
נמי דרשה הוא משום
גזירה שוה ובתעניות כו'
ל"ל:

לענין רש"י

עורקל'י [פולפח"י].
רבלה, חלולות (שכ"ב-כ"ד).
שטי"ן ב"ק
[אשטיינבו"ק]. עו. בר.

מוסף רש"י

לא הוה ידעי
רבנן. תלמידי רביעי
הקוט' (מגילה י"ט).
חלולות. מין יבק
הוא ושני כמנע מקומות
תשנה ובגמ' (טו).
פרפחיני. פיקל'י
בלע"ז (טו). מהלכות
בשערי. לתנע שהלכות
לשון חפוס יהיון
(טו). וטאמתיח. לשון
כירה, אשקזי"ר בלע"ז
(ישעיהו די בג). טאמתיח
אשקזי"ר בלע"ז (מגילה
י"ח). לתקיעה ולברכות.
שחי נמי אומרים ציוס
הכפופים על שנת היוכל
מלכות זכרות שפיות
(שכ"ד ג).

ליה לרבי יהודה שוה יובל לר"ה והא דזעיןן שופר צראש השנה לאו משום דילפינן מיוכל אלף כלידך תנא דיליף צפ' בתרא (ג"ו ש"ק דה).
מדכתיב תקעו צדש שופר ומינה הוא תנא נמי יליף ר"ה מיוכל צורה שוה כדקאמרין שלש תרועות נאמרו צ"ה ומייתי קרא דוהעברת
שופר תרועה דכתיב ציוכל וציוס ולא צלילה נמי יליף מיוכל כדקאמר התם והא דלאטרין ליה קרא דתקעו צדש שופר משום דיליף נמי ראש
השנה ממדבר והוא אמרינא דבחלוצרות כמדבר לכן נראה דמודה רבי יהודה דשוה יובל לר"ה אלף לענין הך מילתא אין שייך להשוותם להיות
בשל זכרים כשל ר"ה דטעמא דר"ה מסבירא צעלמא דכמה דכ"ר איניש טפי עדיף שהוא יוס דין ולהוכיר עקידת אלף יובל דלשלוט עבדים
ושדות החוצרות צעלמא אין לחוש אלף שיהא שם שופר עליו א"כ דר' לוי נמי משוה להו לענין זה משום גזירה שוה ד יש לומר דכזה פלוגי:
צמורה

